

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.

Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.

Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:

<http://www.eltemps.cat>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Director de continguts: Àlex Milian.

Coordinadora: Sumpsi Palau

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Lluís
Bonada.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*).

Rúbriques: Francesc-Marc Àlvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyis, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador
Cot, Martí Domínguez, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri,
Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S. Jardí, Alfons
Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas, Andreu Mas-
Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger Palà, Marta
Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba, Ferran
Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon Tremosa,
Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronati
(*Moscow*), Erena Calvo (*Rabat*), Macià Claramunt
(*Castelló*), Raquel Correa (*Brussel·les*), Míriam Díez
(*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla
(*Amman*), Ricard González (*Washington*), Victòria
Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Federico Rivas
(*Buenos Aires*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma C.
Serra (*Berlin*), Maria Josep Siscar (*Ciutat de Mèxic*),
Miquel Toran (*Pequín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja
Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent,
Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí
Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia
Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez,
David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani
Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep
Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M.
Oleaque, Roger Padrós, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar
Palazuelos, Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon,
Lluç Soler, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi
Vicente.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca
Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: Fer, José Luis Iniesta, Salvador
Llosà, Toni Payà, Jordi Play i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:
932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Guada Impressors S.L.

Aldaia (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap
mitjà: mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia,
ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

Collats i sense horitzó

No seran pas les estretors materials que encendran l'espurna de l'incendi a la nostra societat, sinó la desesperació i la impotència per la manca d'expectatives de futur en tots els àmbits de la vida. La societat, apunten els experts, aguantarà si es manté una certa cohesió i es recupera la confiança en les lideratges polítics, ara molt deteriorada. L'estat del benestar, tal com l'hem entès fins avui, trontolla, i ja hem pogut comprovar què passa quan una societat és sotmesa a tanta pressió: a Grècia, la manca d'un horitzó ha revoltat els ciutadans, que han expressat la crispació als carrers. De vegades amb violència, de vegades pacíficament. Els grecs també han fet front a una gran convulsió política, dues eleccions en disset mesos. I gairebé tres anys després d'haver-hi començat el xoc social, polític i econòmic amb el primer rescat de la UE, encara ningú no gosa senyalar al calendari el final de l'infern hel·lènic. Grècia és una societat escapçada que espanta la resta d'Europa, temerosa que el drama es reproduïxi en més poblacions especialment colpides per la crisi. I nosaltres som al punt de mira.

Encetem un setembre negre, carregat de noves retallades socials i més pressió fiscal. Si només mirem les estadístiques fredes, la pujada d'impostos i algunes retallades en prestacions, sobretot sanitàries, és cert que l'estat espanyol s'homologa a la resta de la UE. Però reula en sots i protecció social, situant-se al nivell dels països més pobres del vell continent. Tot plegat, doncs, és camp adobat per a la demagògia dels governants. Collats i sense horitzó, els ciutadans saben que aquesta pressió no té data final, i aquest és el gran drama. Els analistes assenyalen el col·lectiu de gent gran i els joves com els més vulnerables, i adverteixen que, ateses les circumstàncies, no es descarta que a la nostra societat els individus optin per una resposta violenta i, a l'altre extrem, que es disparin les malalties relacionades amb la salut mental.

Malauradament, la societat no pot canviar el rumb, es troba lligada de mans i peus a una classe política –tant aquí com a Europa– adormida. Però pot intensificar la pressió social i castigar a les urnes.

La manca d'horitzó assetja tots els ciutadans de l'estat espanyol. Tanmateix, al Principat la societat ha engegat una reacció col·lectiva històrica. Amb la petició de rescat oficial per part del govern català a l'executiu de Rajoy, i amb una manifestació de caràcter netament independentista convocada per la Diada, és evident que la societat civil ha triat un camí en la cruïlla nacional. La societat catalana ja ha avisat que cerca nou horitzó. Caldrà veure què cerquen els polítics que aquesta mateixa societat va triar a les urnes.

Als nostres lectors

Tardor de canvis

Com expressem a la portada, se'ns acosta un setembre negre. Dels pitjors que puguem recordar. El conjunt de mesures econòmiques que ha planificat el govern espanyol –amb l'augment de l'IVA com a element principal– va orientat, teòricament, a reduir el dèficit públic, però repercutirà, directament, en la capacitat de consum de les famílies. A això s'hi afegeix una incertesa enorme sobre el futur de l'economia i, sobretot, la desconfiança evident dels mercats financers internacionals que, a la pràctica, han tancat qualsevol via de finançament exterior. I, en paral·lel, la política. D'aquí a pocs dies el món veurà a Barcelona una manifestació multitudinària que expressarà la conversió (definitiva?) del catalanisme al sobiranisme. Des d'EL TEMPS restarem molt atents a les conseqüències de l'Onze de Setembre.

Salvador Cot